

Knygos leidėja iš dalies finansuoja

Knyga išleista remiant LATVIAN LITERATURE platformai kartu su
Latvijos Respublikos kultūros ministerija

Leidinio bibliografinė informacija pateikta Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Ši leidinį draudžiama atgamininti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbtti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuteriu tinklais (internete), išleisti ir versli, platinti jo originalą ar kopiją ar parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybę:

Draudžiama ši körinj, esančių bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, moksliinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgamininti, viešai skelbtti ar padaryti visiems prieinamą kompiuteriu tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

- © Uldis Auseklis, Arnolds Auziņš, Andris Brežes, Indra Brūvere-Darulienė, Iveta Brūvere, Zane Brūvere-Kvēpa, Māra Cielēna, Inga Gaile, Viktors Kalniņš, Māra Rozīte, Maija Laukmane, Sarmīte Nēlbarre, Inese Paklone, Jānis Peters, Maris Pujāns, Skaidrīte Raita, Māris Rungulis, Ieva Samauska, Kārlis Vērdiņš, Māra Zālīte, Inese Zandere, Daiba Ziedone-Jansone, Rimants Ziedonis, žurnāls „Žoklis”, 2023
- © AKKA/LAA (Jānis Baltvilks, Leons Briedis, Māris Čaklais, Herberts Dobje, Arturs Goba, Jānis Jaunsudrabiņš, Imants Lasmanis, Vaidotas Lūdēns, Jāzeps Osmanijs, Anna Rancāne, Dzidra Rinkule-Zemzare, Ondrons Šližāns), 2023
- © Audrius Musteikis (sudarymas), 2023
- © Vladas Bražiūnas, Erika Drungytė, Silvestras Gaižiūnas, Šarūnas Gedė, Uršulė Gedaltė, Audrius Musteikis, Marta Naudžiūnienė, Kristina Vaisvalavičienė, Arvydas Valionis (vertimas i lietuvių kalbą)
- © Kārlis Vērdiņš (straipsnis), 2023
- © Lina Eitmanytė-Valužienė (ilustracijos, dizainas), 2023
- © SLINKTYS, 2023

ISBN 978-609-8286-51-9

TIRPSTA DIENA KAIP LEDAI

Latvių poetai vaikams

Sudarė Audrius Musteikis

Iš latvių kalbos vertė

Vladas Bražiūnas,
Erika Drungytė,
Silvestras Gaižiūnas,
Sigitas Gedė,
Audrius Musteikis,
Kristina Vaisvalavičienė,
Arvydas Valionis

Dailininkė Lina Eitmanytė-Valužienė

Vilnius
2023

KAS
PAPRATESNIS
UŽ MORKĄ?

2021 06 29

Dievo daina

(autoriu buvo 7 metai)

Niekad nekibk nė prie vieno,
nė vieno neskriausk.
Dievas, kuris danguje,
niekam saveš nerodo.
Ir aitvarams ne, vikrai
po dangų nardantiems.
Debesys save rodo
balti ir minkšti.
Dangaus mélyné plyti
kaip jūros toliai
ir žiūri į mus
kaip mélynos akys.
Drauge su Dievu
žvaigždés naktj spindi,
Dievas irgi spindi.
Kosmose, kur įsikūrus saulé
ir kitos planetos,
Dievas irgi spindi kaip žvaigždė,
Nutolusi nuo saulés.
Niekad nekibk nė prie vieno,
niekad, niekad, niekad,
nė vieno neskriausk
ir nepurvink jam sielos.
Niekad nekibk nė prie vieno,
niekad, niekad, niekad.
Dievas danguj įsitaisęs,
ir jei kas daro bloga,

tada Dievas sako – nu nu.

O jei kas daro gera,
tada Dievas sako – puiku –
ir žiūri toliau.

Dievas danguj
plačiai šypso,
la la la la laaaa.

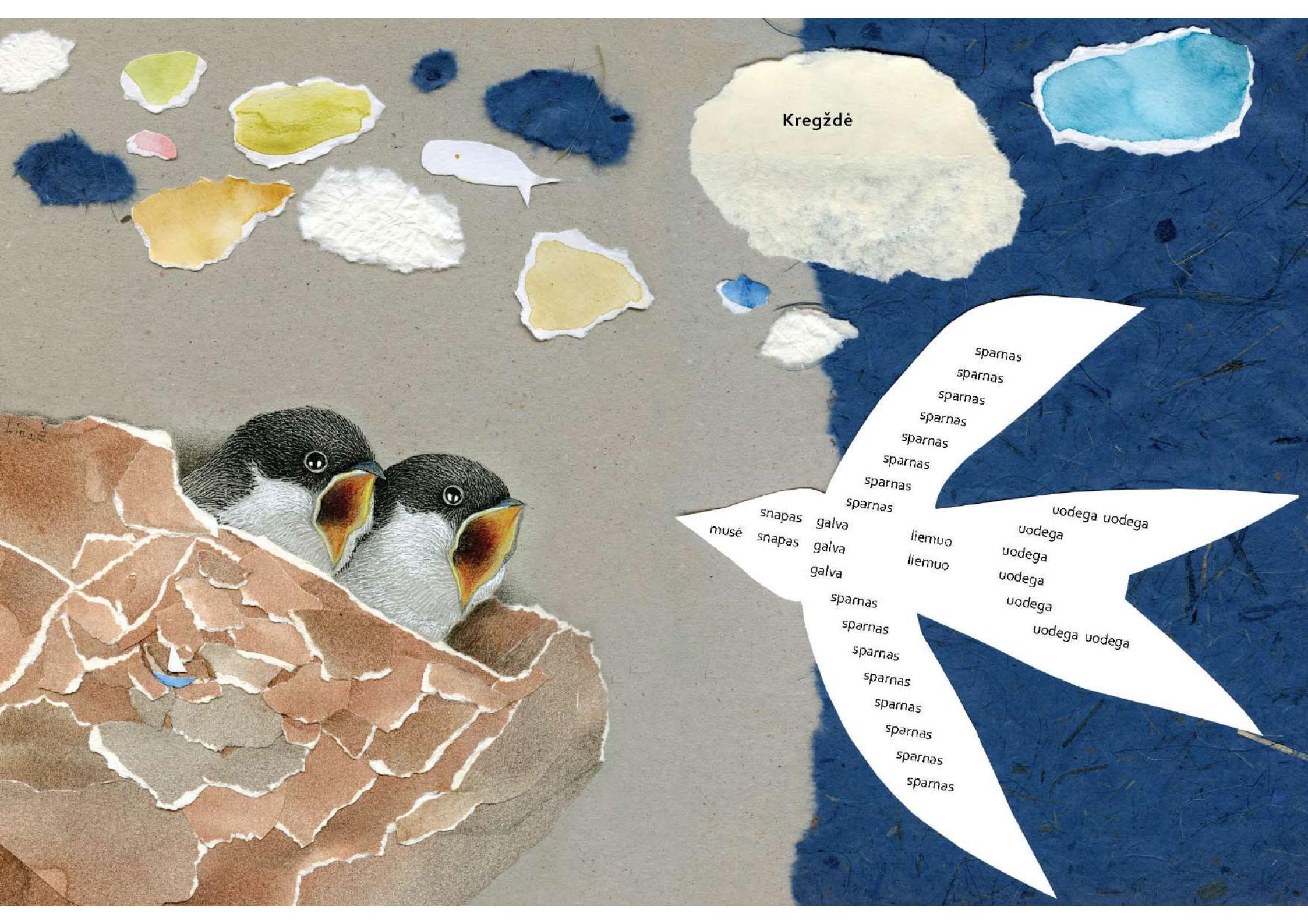
Alisos noras

Kaip kad žmonės, tegu ir šunys savajį Dievą turi
ar bent jau vicegeneralinį prižiūrėtoją!
Tegu Šunų Dievas žvalgos per savo žiūronus
ir valdo asmeninę telefono centralę
su kosmose veikiančiu pultu.
O kiekvienas paklydės šuva
te tuo pat jam paskambina ir pasisako.

Kartais, baisiausiomis alkio akimirkomis,
tegu Šunų Dievas tampa nuo galvos iki kojų kaulėtas,
tegu atrodo lyg kokie griauciai (geriausiai – vištytės)
ir tegu labai visaip kaip jis kvepia.
Tai dar ne viskas – kai vieną jo kaulą sugrauži,
taip jo vietoje kitas tegu tuoju pat atauga.

Tegu šitas Dievas savuosius šunis be galos myli,
tegu jais taip rūpinas,
kad jiems viskas eitysi puikiai!
Ir žmonės tegu išmoksta taip elgtis –
tegu šunims jie bus Šunų Dievai žmogaus pavidalu.
Ir visam plačiam pasauli nė vieno
Šunelio be namų tenelieka.

Kregždē

sparnas

uodega uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

uodega

Lita

AIVARAS NEIBARTAS

Rygos gimimas

Prie Dauguvos
senų senovėje
baltas varnas
baltą lizdą
susuko.

Ir tada
prie Dauguvos
senų senovėje
baltas varnas
lizde baltame
akmeninj
kiaušinj sudėjo.

O paskui –
senų senovėje
prie Dauguvos
baltas varnas
lizde baltame ant
akmens
trejus metus ir
mėnesius tris
kantrai tupėjo ir
akmeninj
kiaušinj
perėjo.

Ir iš akmeninio kiaušinio po
trejų metų ir
mėnesių trijų
žvitri ir triukšminga kaip
paukščiukas
Ryga
išskilo...

IMANTAS ZIEDUONIS

Darbščioji pasaka

Gyveno kartą darbštį darbštį pasaka. Kélés anksti, budino gaidžius, gaidžiai giedojo, budino gérelius, géreliai bliové, rükus pakélé, rükai pakilo, pamelzé karves.

Budino žuvis, žuvys plekšėjo, pajūriais éjo, pakélé saulę ir davé sau-
lei šiltos arbatos.

Paukščius pakélé, liutą išpérē, priskaldé malkų, pakûré krosnij, žie-
dus atvérē, atvérē langus, jleido vaikams gryno oro.

Anyte, Minyte, kelkis, kelkis! Prauskis nosj, prauskis ausis, valykis
dantis, pjukleli, kirveli, peileli, šuneli, žirgeli!

Apavé vaikelius, išvedė ant kelio, parodé kelią po dešinei, po kai-
rei – ten į Dundagą, ten į Alūksnę, ten į vagą – morkų raveti.

Paršeliai žiegé, paršelius pašéré, dárban vyrai éjo, prašé duonos,
krokodilai Afrikos pakrantéj prasé raudonų apelsinų.

Vaikai ravéjo burokélius, išrové burokélius, nepažino, paliko balan-
das, atbέgo pasaka: teks burokélius atsodinti!

Ak, dienele mieliausia, taisyt pietus, bėgt, bulvių priskust, ugnj
jkurt, vandens prinešt, tuož vyrai visi pareis pietų.

Greit gyvuléliai visi užbliaus užbaubos: nori namo, nori gert, kan-
džioja sparvos. Šunelis, žioplelis, pinas po kojom, visi maži vaikeliai
nori duonos su sviestu.

Visi maži vaikeliai pavalgę, visus mažus vaikelius reikia guldyti,
paukštelius liepon reikia tupdyti, biteles avily – irgi jau miegas ima.

Šit visi miega, pasakai akys limpa, irgi jau miegas ima, žiuri – saga,
ištrükus saga, Péteryčiu Pécyčiu saga iš kelnyčių ištrükus!

Siuva savo Pécyčiu pasaka saga, Anyté kiškį supléšé, ją miegas
ima, pribéga šunelis, skundžias, kad višta jam žnybus.

Vaikeliai kelias išsimiegoję, žemelé sausa, reikia žolynų priskinti,
gyvuléliai tvarte išilséję, reikia pamelžti karvutę, leisti ganyklon.

Vištос béga iš paskos, reikia pabert grūdų, reikia iškošti pieną, rei-
kia prinešti vandens, Anyté Minytei įjakj smélio pribéré, ką reiks daryti?

Ir taip be galio, ir taip be galio, ir taip be galio, ir taip be galio, ir taip
be galio, ir taip be galio, ir taip be galio, ir taip be gal...

O buvo

O buvo...

O buvo...

Ar būti dar galės?..

Dangus čia
buvo žalias
ir mėlyna žolė.

Čia kiškai
čiužinėjo
po debesų sniegus.

Čia paukščiai
vaikštinėjo,
čia skraidžiojo žmogus.

O buvo...

O buvo...

Ar taip dar bus kada?..

O kur dabar
tas Buvo,
ar jo jau nebéra?

Juk Buvo,
juk Buvo
yra kaip visada.

Tas Buvo,
tas Buvo
gyvena sakmėje.

Per sapną
vėlei matom,
kaip buvo, taip ir bus:

žolė vėl
mėlynuoja
ir žalias vėl dangus.

Aukso sietelis

Aukso sietelis,
Sidabro gijos,
Deimanto sėklelės
Sijojamos.

Vasaros ryta
Laimužė vaikšto,
Po laukus sėja
Deimanto rasą.

Tas, kas pažiūri
Pro tą sietelį,
Regi pasaulį
Deimantais mirgant.

Kačiukėlė

Kačiukėlė vaikų turi –
Na jūs, šunes, sergėkitės!
Kad nė kvapo, kad nė balso,
Né iš tolo prie namų!

„Ar man tavo vaikų reikia?
Man kaulelis daug skanesnis.
Žandan kirto, prunkštėlėjo,
Šuo pabėgo inkšdamas.

„Gelbék, o šeimininke,
Katino pati patrako!
Vos tiktais pauosčiau orą,
Ji man veidą sužalojo!“

